

„Všechno“ je mi dovoleno, ne všechno mi prospívá

chtěl bych mluvit o jednom verši, kterej nabízí možnost diskuze na spoustu a spoustu času

- myslím, že jste ho každé četli, popřípadě slyšeli parafrázi, někteří třeba mají tuto otázku vyřešenou, což by bylo super, protože já ne :o)
- jedná se o verš z 1. Korintským 6, 12

„Všechno je mi dovoleno“ - ano, ale ne všechno mi prospívá. „Všechno je mi dovoleno“ - ano, ale ničím se nedám zotročit.

- hodně se mě stávalo, že jsem tento verš při četbě Bible opakovaně přecházel, člověk si totiž řekne, že nad ním nemusí přemýšlet
- zdá se, že mluví jasně – vim, že musím dodržovat Desatero, nesmím se ničím nechat zotročit a tradá na další stránku Bible... takhle jsem se na to kdysi díval
- teď už ale delší dobu vím, že tenhle verš skrývá podstatu duchovního růstu, následování Ježíše a života s ním a myslím si, že právě v dnešním světě je nutný zamyslet se nad tím co je pro nás dobrý a co ne
- dnešní doba totiž nabízí nespočet možností, jak se Bohu vzdálit, jak si jej nahradit, obejít nebo odsunout z pomyslného vrcholu životního žebříčku, i když si to třeba neuvědomujeme
- docela mám z tohoto tématu strach, ale fakt ve mně bylo něco takového jako:
„Mluv o tom!“
- takže vás prosím o spolupráci a můžem z toho na závěr udělat diskuzi....

„Všechno je mi dovoleno“ - ano, ale ne všechno mi prospívá. „Všechno je mi dovoleno“
- ano, ale ničím se nedám zotročit.

- abych předešel poznámkám nějakých šťouralů, musím hned na začátek říct, že ten verš musím vytrhnout z kontextu, pokud o něm chci mluvit jako celkově, aby se to týkalo všech věcí
- v dalším verši se totiž popisují spíše tělesné oblasti našeho života
- tohle podle mě ale není nutný řešit, protože takhle sformulovanou větu je potřeba nějakým způsobem probrat, i kdyby nebyla z Bible:o)

1. Když vynecháme desatero, které se zajisté dodržovat musí, opravdu máme i jako křesťani svobodu v tom co dělat, Bůh nám nic nezakazuje, neříká tohle smíš tohle nesmíš...
 - v tom je podstata křesťanství, je založeno na svobodné vůli, na rozhodování jedince
 - a pokud Bohu upřímně vydáme svůj život a rozhodneme se jej následovat, sami poznáme co je pro nás přínosem a co nás naopak od Boha oddaluje→ proto je tvrzení „Všechno je mi dovoleno“ pravdivé

2. No a co teď s dovětkem „Ano, ale ne všechno mi prospívá.“?
- u dodržování desatera se ani tak nejedná o to jestli mi prospívá nebo ne, nedodržením desatera prostě hřešíme, tím pádem nám to nemůže prospět!
 - je ale mnoho jiných věcí, o kterých se nedá říct, že by byly hříchem, přesto nám nemusejí prospívat a v důsledku nás k hříchu mohou dovést
3. A nakonec „Ale ničím se nedám zotročit“, zde už nemůže být pochybnost o prospěchu, neprospěchu, jakékoliv zotročení, nebo jak se dnes říká závislost nás svazuje a k Bohu rozhodně nepřibližuje.
- souvisí to ale s tím předchozím bodem, pokud je totiž nějaká oblast v našem životě, o které vím že mi asi moc neprospívá, přesto ji neomezím nebo se jí úplně nezbavím, může postupně přejít v závislost a pak už je obtížnější s tím něco dělat
- čemu se tedy vyhýbat, čemu dávat více prostoru, tak aby mě to co nejvíce přibližovalo k Ježíši?
 - jedná se totiž o něco, co se nedá vztáhnout na každého...
 - to co je napsáno v desateru je jasný – vražda, lhaní, braní jména Božího nadarmo – to jsou zajisté hříchy, to znamená že mají spíše opačný charakter, k Bohu nás nepřibližují!!!
 - ale věci každodenního života? Neměli bysme i zde hledat co nám prospívá a co třeba od rozvoje vztahu s Bohem brzdí?
 - příznivce zvířat a přírody dneska zklam, žádnéj takovej příspěvek mít nebudu:o)
 - napadlo mě ale jiný přirovnání, na kterým jde jednoduše ukázat, jak nám mohou nepotřebný věci v duchovním životě překážet

Já jako počítač, Bůh jako operační systém

- rozhodl sem se použít tento příklad, protože si myslím že s tím má každý z nás zkušenost
 - možná to bude znít divně, ale budu uvažovat operační systém Windows jako dokonalý, bez chyb:o), je to pouze pro představu...
 - my jsme jako počítač a ten systém (windows) jako Bůh
- 1) Když uvěříme, poprosíme Boha o odpuštění všech hříchů, chceme začít nový život
- v tomto okamžiku v nás jako v počítači tento systém startuje, začíná s námi spolupracovat
 - tento systém sám o sobě nám neškodí, neohrožuje počítač, vše je legální, v pohodě...
- 2) Další kroky jsou ale na nás, jak jistě víte tak windows nemají vytvořeny žádné bloky proti nelegálním programům a věcem, které mu nemusejí prospívat
- tak také do našich životů Bůh nenastavil žádné blokování vůči světu a všemu co nám svět

nabízí a co nám může uškodit

- každý máme svobodu v tom co do svého života nahrajeme, čemu se budeme více či méně věnovat...

Máme dvě možnosti: A) Budeme do našeho počítače nahrávat pouze legální programy,

nebudeme jej nijak zneužívat a používat tak aby nedošlo třeba i k zavirování počítače → z toho vyplývá, že počítač bude správně spolupracovat se systémem, stejně jako my ve vztahu s Bohem

B) Nebo naopak, vykašleme se na jakákoliv pravidla, na vyzkoušení nahrajeme nebo nejlíp zadarmo stáhneme všechno, a i přes opakované varování antivirového programu pokračujeme...

→ v tomto případě se nemůžeme divit, že systém (Bůh) nám nemůže pomoci, spolehlivá spolupráce s ním je v trapu a může to dojít až tak daleko, že windows začnou padat...

3) Nepřijde vám někdy, že děláme spoustu věcí aniž bysme zkoumali co se Bohu líbí a co ne?

- s tím totiž taky souvisí právě to co mi prospívá a co ne
- Bohu se totiž rozhodně nemůžou líbit věci, které nás brzdí na cestě k němu
- pokud někdo čekal, že řeknu, které věci mi v duchovním životě prospívají a které ne, tak ho asi zlamu...
- myslím si, že pro to neexistuje globální pravidlo, u každého je to jinak...

4) Jak tedy poznat co konkrétně mě prospívá a co ne?

1. Bible nám několikrát říká, abychom se snažili svým životem následovat Ježíše

- a pokud jsem jej přijal do svého života, musím mít na paměti, že je stále se mnou
- to znamená, že ho vodím úplně všude s sebou – do sboru, na mládež, ale taky do hospod

→ 1. Korintským 6, 19 – 20 - Či snad nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého, který ve vás přebývá a jež máte od Boha? Nepatříte sami sobě!
Bylo za vás zapláceno výkupné. Proto svým tělem oslavujte Boha.

- na tomto verši máme potvrzeno, že jsme opravdu chrámem Ducha svatého
- máme jej od Boha a on v nás přebývá
- náš život nepatří nám
- Ježíš za mne zemřel, zaplatil výkupné za moje hříchy

→ sečteno, podtrženo to znamená, že si Bůh opravdu zaslouží abychom jej oslavovali

- oslavovali jak svým tělem, tak způsobem života a věcmi, které budu dělat...
- a nejlepším způsobem, jak se Bohu „odvděčit“ je využívat a věnovat se tomu, čím mě obdaroval

Poslední dobou se bavíme o duchovních darech a o tom jak je poznávat a využívat – mezi to co

jsme dostali od Boha, ale nepatří jen vyloženě ty dary, které jsou popsány v Bibli nebo, o kterých minule mluvil Sam – Bůh nám daroval i různé koníčky, nadání v určitých věcech, trpělivost ve věcech, u kterých ostatní nevydrží...

- myslím si, že využívat to, co jsem dostal od Boha mi bude rozhodně prospívat a Bůh tuto oblast určitě požehná...
- a nejlepší způsob jak poznat, jestli se opavdu věnuji tomu, co po mě chce Bůh je:
 - a) modlit se
 - b) mluvit o tom s ostatními, popřípadě si nechat poradit
 - c) vytrvat a zjistit, jestli oblast, které se věnuji nese ovoce

V 10. kapitole 1. Korintským je ještě napsáno:

23 „Všecko je dovoleno“ - ano, ale ne všechno prospívá. „Všecko je dovoleno“ - ano, ale ne všechno přispívá ke společnému růstu. 24 Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého!

- nesnažme se myslet jen na svůj prospěch, nebo náš vlastní vztah s Bohem
- Bůh nás obdaroval hlavně proto, abychom mohli sloužit, pomáhat ostatním lidem

Nakonec jsem připravil takový dvě otázky, na které si zkuste každý sám odpovědět a pokud budete chtít, tak potom můžete uvést nějaké příklady, zkušenosti, výhry, prohry v týchle oblasti...

Můžem se bavit dohromady, nebo pokud chcete jen s někým – je to na vás:o)